

227 НА ГОРУ, НА ГОРУ, ДЕ ВМЕР МІЙ СПАСИТЕЛЬ

К Голгофе, к Голгофе Христових страданий

Con anima [Сердечно]

1. На го_ ру, на го_ ру, де вмер мій Спа_ си_ тель, я
 2. Хоч шлях мій всте_ ля_ ють не кві_ ти яс_ кра_ ві, скрізь
 3. Я вдяч_ ний, що Ти мій при_ ту_ лок на_ дій_ ний, пі_

но_ шу грі_ хів не_ лег_ ку при_ ніс. Там
 гост_ ре ка_ мін_ ня, гу_ сті тер_ ни, та
 знав я без_ меж_ ну лю_ бов Тво_ ю. До

сльо_ зи га_ ря_ чі про_ лив я в мо_ лит_ ві, і
 ма_ ю, І_ су_ се, сер_ деч_ не ба_ жан_ ня: по
 смер_ ті ба_ жа_ ю за_ ли_ шитись вір_ ним і

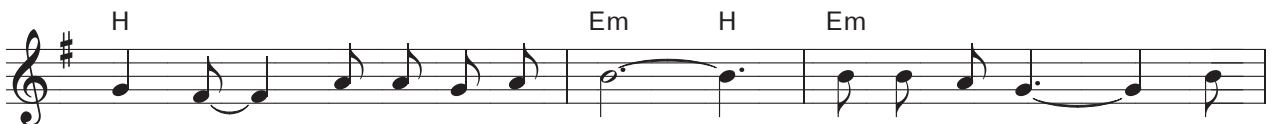

ми_ лість Все_ виш_ ній я_ вив ме_ ні.
 стеж_ ці вузь_ кій за То_ бо_ ю йти.
 бу_ ти з То_ бо_ ю по_ вік в ра_ ю.

Приспів

1,2. Сер_ це мо_ є то_ му сум_ не, що
 3. В сер_ ці мо_ їм на_ ді_ я є, що

дов_ го Гол_ го_ фи не знав! Бо_ же, про_ сти, про_
 ско_ ро вві_ йду в не_ бе_ са, там при_ не_ су хва_

сти ме не, що піз_ но Те_ бе при_ йняв.
 лу і честь - на ві_ ки Тво_ їм я став.